

[Bilgrav-Nielsen]

de eksportorienterede erhverv, det er den del, der skal bære det samlede danske samfunds fremgang og velstand.

De økonomiske rapporter, der er blevet lagt frem på det sidste, viser helt klart, at det er nødvendigt, at vi bruger de økonomiske kræfter, vi har i Danmark – og de er ikke så små – på at forbedre eksporterhvervenes vilkår. Det er også derfor, vi mener, det er helt indlysende, at den finanspolitik, som vi har lagt ryg til i de seneste år, skal fortsætte i sine hovedlinjer.

Hvis vi så igen går lidt tilbage til hr. Jes Lundes indlæg, hvor han mente, at finanslovsforslaget var blevet til under en valgkampstemning og derfor ikke var realistisk, så vil jeg gerne sige, at jeg mener, det modsatte kan bevises og er bevist ved den fremlagte budgetoversigt fra oktober 1987. For hvis det var sådan, at finanslovsforslaget ved fremsættelsen i august var overoptimistisk, så måtte de seneste skøn jo have kunnet bekræfte det. Tværtimod kan man sige, at finanslovsforslaget i sine skøn har været meget behersket. I hvert fald må man sige, at de seneste skøn, der er kommet frem, viser, at det ser bedre ud med statsfinanserne, end det syntes at være tilfældet ved finanslovsforlagets fremsættelse.

Men der er ingen tvivl om, at der stadig er grund til at være forsigtig og tilbageholdende med store udgiftskrævende forslag, navnlig af den type, som vil øge forbruget, især det private forbrug.

Det Radikale Venstre har ved de finanslovsforhandlinger, vi har deltaget i gennem de seneste fem år, haft ønsker om ændringer, og det har vi også denne gang. Men det er klart, at i og med at vore ønsker igennem de seneste år er blevet honoreret meget langt hen ad vejen, så er vi også indstillet på, at vi kan have større ønsker, end der er mulighed for at få indfriet.

Jeg vil gerne nævne, hvad det er for områder, vi har fået forbedringer gennemført på, og som stadig har vores interesse.

Det er på undervisnings- og forskningsområdet, og her er der blevet iværksat en række nye initiativer, som har vist sig at være særdeles positive. Der er intet amt i dette land, som ikke er i gang med en række forsøgsaktiviteter i voksenundervisningen. Jeg kan nævne, at i Vejle Amt alene er der 30 nye aktiviteter i gang med støtte fra vores voksenundervisningsprogram, og vi har for nylig i forbindelse med finansloven for i

år fået vedtaget forslaget om forbedringer i folkeskolen. Derfor venter vi, at en lignende aktivitetsskædereaktion vil udvikle sig.

Jeg nævner dette, fordi jeg tror, det mere er ad disse kanaler, at det nye kommer til at ske, end det er ved blot at arbejde videre med gamle systemer.

Det fører os over i de sociale områder, som nu er et betydeligt emne i diskussionen, og som var et stort emne under debatten i går, hvor det nærmest var mit indtryk, at det, socialdemokratiet delvis fik underkendt af vælgerne, forsøgte man at få godkendt i Folketinget.

Men det, der står tilbage, er – og det skal indrømmes også af Det Radikale Venstre – at der er sociale problemer i Danmark. Der er nogle mennesker, som ikke har kunnet drage nytte af det finmaskede system, vi har på det sociale område. Der er nogle, som trods pæne pengebeløb ikke har det godt.

I Det Radikale Venstre mener vi, at også det problem skal gribes utraditionelt an. Altså ikke ved at vi først og fremmest interesserer os for at lægge flere penge ind i de eksisterende systemer, men ved at vi stiller nogle midler til rådighed for nye aktiviteter på området – for penge skal der være. Vi kunne kalde det for det sociale områdes 5-punkts-program for social udvikling, idet vi mener, at det i høj grad bliver et spørgsmål om at påkalde os de lokalt boende menneskers interesse for at hjælpe bekendte i deres omgangskreds og i deres byfællesskab, og hvor det nu kan være, og forsøge at sætte ind med hjælp over for dem, sådan at de kan gå steder hen og få et økonomisk bidrag til de aktiviteter, de ønsker sat i gang.

For så vidt har vi altså stadig et ønske om, at der gennemføres sociale forbedringer, men vi er også parat til at undersøge, om disse sociale forbedringer kan gennemføres ved, at vi omprioriterer, og gerne inden for det sociale område.

Jeg mener i øvrigt at kunne huske – hr. Henning Rasmussen må selvfølgelig korrigere mig, hvis jeg husker forkert – at der eksisterer et socialdemokratisk arbejdsprogram, som helt klart udtrykker den samme holdning, nemlig at de kommende års nødvendige fremskridt i høj grad må ske ved omprioriteringer. Jeg tror, vi kan få meget nyttigt ud af netop at interessere os for omprioriteringer.